

Spørgsmål 70 af 5. september 2007 fra Europaudvalget til udenrigsministeren:

Ministeren bedes, jf. vedlagte pressemeddelelse fra Folkebevægelsen mod EU, oplyse, om regeringen vil sikre, at Danmark ikke får færre pladser i Europaparlamentet end Finland fra 2009.

Svar:

Det primære kriterium for tildeling af pladser i Europaparlamentet (EP) har været - og er fortsat - degressiv proportionalitet, dvs. proportionalitet, hvor mindre lande får en forholdsmæssigt større andel end større lande.

Da det på Det Europæiske Råd i juli 1976 blev besluttet at indføre direkte valg til EP, fik Danmark tildelt 16 pladser. I forbindelse med de seneste to udvidelser har man lagt loft over det samlede antal MEP'ere og begrænset antallet af pladser til 736. Danmark har derfor i den seneste periode haft 14 pladser, og er, som følge af udvidelsen med Bulgarien og Rumænien, forudset 13 pladser fra 2009, jf. protokollen om tiltrædelse af disse to lande.

Reglerne for fordeling af pladser i 2009 er fastlagt i Nice-traktaten og protokollen om tiltrædelse af Bulgarien og Rumænien. Forfatningstraktaten ændrede imidlertid tallene og indførte et loft på 750 med et maksimum pr. land på 96 og et minimum på 6. I udkastet til den ny reformtraktat er disse tal fastholdt.

På mødet i det Europæiske Råd 21.-22. juni 2007 og efter konsultation med EP's formand Hans Gert Pöttering, fremsendte EU's stats- og regeringschefer en invitation til Parlamentet om at komme med bidrag til den afgørelse, som det Europæiske Råd står over for at skulle træffe vedr. EP's fremtidige sammensætning.

På det grundlag blev der i EP's udvalg om konstitutionelle anliggender igangsat et arbejde anført af den franske parlamentariker Alain Lamassoure og den rumænske parlamentariker Adrian Severin. Lamassoure og Severin har i fællesskab udarbejdet en rapport til udvalget, der belyser problemstillingen og kommer med forslag til løsninger.

I rapporten slår de to såkaldte "rapportører" til lyd for, at intet land må stilles dårligere end i Nice-traktaten. Inden for den ramme peger rapporten på behovet for effektivitet i Parlamentets arbejde, som betyder, at begrænsningen på 750 medlemmer er "rationel". Dertil kommer, at hvert land skal have et minimum antal pladser i Parlamentet, som det er sikret uanset størrelse og svarende til i hvert fald ét medlem i hver af de politiske grupper i Parlamentet. Endelig skal også nævnes princippet om "fair fordeling af pladserne", som mere konkret betyder "at intet land vil blive tilkendt flere pladser end et større land eller færre pladser end et mindre land".

Rapporten har været drøftet i EP's udvalg for konstitutionelle anliggender og givet anledning til et udkast til betænkning til vedtagelse på parlamentets plenarsamling. I betænkningens udkastet råder Danmark – på linie med sammenlignelige lande som Finland og Slovakiet - fortsat over 13 pladser i EP efter 2009.

Det skal nævnes, at udkastet til betænkning har givet anledning til 123 ændringsforslag, blandt andet fra en gruppe af finske europaparlamentsmedlemmer, herunder MEP Alexander Stubb, som foreslår en model, hvor Danmark, Finland og Slovakiet råder over 14 pladser i stedet for de 13, som er forudset i Lamassoures og Severins forslag. Blandt de mange forslag noteres også et forslag fra det tyske europaparlamentsmedlem Ingo Friedrich, som fra 2014 vil begunstige de store lande ganske markant på bekostning af især mellemstørrelseslande som Grækenland, Portugal eller Belgien. Danmark vil som følge af MEP Ingo Friedrichs forslag stå til at miste én plads og i alt råde over 12 pladser.

Det udkast til betænkning, som Parlamentets udvalg for konstitutionelle anliggender vedtog tirsdag 2. oktober 2007, bygger i vid udstrækning på Lamassoures og Severins forslag dog med enkelte præciserende tekstafsnit. Særligt noteres, at fordelingen – der som nævnt betyder, at Danmark og sammenlignelige lande kommer til at råde over 13 pladser fra 2009 – kun gælder i perioden 2009-2014. Betænkningen sendes til afstemning i Parlamentets plenarsamling i Bruxelles den 10.-11. oktober 2007.

Det er for indeværende vurderingen, at betænkningen, som i vid udstrækning bygger på Lamassoures og Severins forslag, er udtryk for det realistiske kompromis. Og der er derfor i Parlamentet ikke umiddelbart noget, der tyder på, at det danske antal pladser vil komme under pres i det videre forløb.